



## MARTTI LUTHER

### Tosi usko

Vasta silloin on luottamuksemme oleva täydellistä, kun elämä ja kuolema, kunnia ja sen menettäminen, vastoinkäyminen ja myötäkäyminen ovat meille samanarvoiset. Sitä emme kuitenkaan saavuta tuumaillemalla, vaan se on opittava koettelemuksessa ja Jumalaa avuksi huutaen. Tässä ei ole kiistaa vain sanoista, sillä Jumala on totuus, vaan asioista. Jumala ei valehtele vanhoissaan ja luvatussaan meille parasta, mitä voi olla elämän, vapautuksen synnistä ja helvetistä vakavasti vakuuttaen meille jokaiselle: sinä, ihminen, saat varmasti elää tai minäkään en elä. Helvetti on sinun hyväksesi voitettu ja sammutettu tai minusta itsessänikin on tullut loppu ja lakkaan olemasta Jumala. Päinvastoin: jotta et epäilisi, olen sinulle oman Poikanikin lahjaksi antanut.

Tosi usko on sitä, että uskomme näihin rajattomiin lupauksiin ja odotamme lujasti luottaen Jumalalta tätä kaikkea hyvää. Tähän luottamukseen hän ei tahdo meitä kehottavan ainoastaan Aabrahamin ja muiden esikuvan eikä vain antamiensa lupausten, vaan hän on antanut meidän hyväksemme myös Poikansa, jotta tämä olisi lahja ja pantti taivaallisesta aarteesta.

Jos vertaamme tähän oppiin juutalaisten ja paavilaisten perinnäistä opetusta, saamme havaita kumpienkin edustavan kauhistuttavaa pimeyttä. Eiväthän he opeta oikeastaan yhtään mitään. Mitä uskosta? Paavilaiset sanovat, hyviä töitähän on tehtävä. Nuo mielettömät ihmisraukat eivät tiedä mitään uskon voimasta ja luonteesta.

Oikea usko päättelee näin: Jumala on minun Jumalani, koska hän puhuu minulle, antaa minun syntini anteeksi eikä ole vihoissaan minulle. Lupaahan hän: Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Koettele tässä nyt itseäsi, uskotko, että Jumala on sinun Jumalasi, Isäsi, Vapahtajasi ja pelastajasi, joka tahtoo temmata sinut vapaaksi synneistäsi ja kuolemasta. Jos huomaat empiväsi, ajattele, miten voisit ahkerasti Jumalan sanaa käyttämällä tätä epäilemistäsi korjata.

Meidän tulee siis vahvistua ja varustautua paavilaisten epäilyksiä vastaan ja oppia, että Jumalalle ainoa mieluinen palvelus ja kuuliaisuus on usko, se että uskomme ja luotamme Jumalamme, kun hän niin pyhästi vannoo.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24. Hämeenlinna 2005. s. 316-317. Suomennos Heikki Koskenniemi.

## Jumala, anna rauha ja menestys

Uuden vuoden alettua pyydämme Jumalalta kaikkea hyvää. Näin on Jumalan tahto. Hän on kehottanut meitä rukoilemaan ja pyytämään kaikkea todellista hyvää itsellemme ja lähimmäisillemme. Niinpä teemme oikein, kun pyydämme Jumalan mielen mukaista rauhaa ja menestystä.

Mitä merkitsee Jumalan mielen mukainen rauha meidän sydämesämme alkaneena vuonna? On tärkeää tehdä ero väärän rauhan ja oikean rauhan välillä. Väärää rauhaa on sellainen, että rauha käsitettäisiin vain henkiseksi tasapainoksi, jossa ihmisellä ei olisi synnintuntoa vääristä teoistaan. Jos joku on rikkonut räikeästi Jumalan tahdon, hylännyt hänen sanansa, pitänyt halpana avioliiton pyhyden, ottanut toisen omaisuutta tai muuten toiminut kymmentä käskyä vastaan, ei hänellä ilman muuta ole rauhaa. Ei myöskään siinä tapauksessa, että maailma ei tuollaisia rikkomuksia pitäisi merkittävinä. Joka luulee tuolla perusteella rauhan omistavansa, on todellisuudessa väärän rauhan vallassa. Sellaista julistivat väärät profeetat profeetta Jeremian aikana (Jer. 23:17: *“Teillä on oleva rauha!” Ja kaikille, jotka vaeltavat sydämensä paatumuksessa, he sanovat: ‘Ei teitä kohtaa onnettomuus’.*”) Tämä rauha oli pettävää ja paaduttavaa, ja se johti sydämen eroon Jumalasta.

Millainen on sitten oikea rauha? Siitä sanoo apostoli Paavali: *“ Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.”* (Room. 5:1) Tämän rauhan omistaja on tullut vanhurskaaksi. Hän ei ole sitä luonnos-

taan ollut. Oikean rauhan omistaja tunnustaa itsensä syntiseksi ja Jumalan lain rikkoneeksi. Hän ei tahdo peittää syntiään vaan hän tunnustaa sen Jumalalle. Hän kaipaa pelastusta ja syntien anteeksiantamusta. Jumalan sana sanoo, että Jumala on tehnyt rauhan Kristuksen veren kautta. Jumalan Poika on maksanut syntivelan. Hän on sovittanut jokaisen syntisen kaikki synnit. Vaikka nuo synnit itsessään ja lain mukaan ansaitsevat kuoleman, ei niitä lueta uskovalle. Rauha, jonka Kristus on tehnyt, on kestävä. Se tuo omantunnon levon ja iankaikkisen autuuden jokaiselle uskovalle. Tämän rauhan omistaja ei vähättele syntejään vaan kauhistuu omia rikkomuksiaan. Hän ei myöskään tahdo vaeltaa laittomuuden tietä, vaan haluaa ojentaa elämänsä Jumalan käskyjen mukaan.

Jumalan lapsen rauha tuo lohdun myös elämän koettelemuksissa. Täällä on sairautta, vastoinikäymistä ja epävarmuutta monista asioista. Joku saattaa kysyä, paraneeko nyt huolta tuottava sairaus ja hellittävätkö elämän muut murheet. Näihin kysymyksiin emme tiedä vastausta. Syntien anteeksiantamuksen rauha ei kuitenkaan tästä vähene. Vaikka olet raskautettu, olet kuitenkin Jumalan lapsi ja Kristuksen tähden autuas.

Kun pyydämme Jumalan rauhaa, katseemme ulottuu myös iankaikkisuuteen. Onko jo tämä vuosi tämän maailman viimeinen? Onko jo tänä vuonna aika jättää oma matkasauva ja siirtyä autuuteen? Emme tiedä vastausta näihinkään kysymyksiin. Tiedämme kuitenkin, että odotamme iankaikkiseen rauhaan ja autuuteen pääsemistä. Jolla on syntien anteeksiantamuksen rauha Kristuksen tähden, on myös varma toivo iankaikkisesta rauhasta.

Millaista on sitten Jumalan antama menestys? Maailma mittaa menestystä rahalla, arvonimillä, ihmisiltä saadulla arvostuksella ja muulla sellaisella. Näillä asioilla on oikea hyödyllinen käyttönsä tässä elämässä. Ne eivät kuitenkaan erehtymättä kerro Jumalan antamasta menestyksestä. Älköön siis Jumalan lapsi pitkö itseisarvona maallisesti mitattavaa menestystä. Sen sijaan oikeaa menestystä on se, mikä edistää evankeliumin leviämistä ja Jumalan sanan mukaista elämää. Pyytäkäämme siis menestystä oikean Jumalan sanan saarnalle lähellä ja kaukana. Toimikaamme sen menestymiseksi kuulemalla sitä uskollisesti ja kertomalla Vapahtajasta toisille. Antakaamme säännöllisesti siitä hyvästä, mitä meillä on, Jumalan valtakunnan työlle, hänen sanansa levittämiseksi ja ahdingossa olevien avuksi.

Olkoon alkanut vuosi meille katumuksessa ja uskossa omistetun Jumalan rauhan vuosi. Olkoon se myös uskollisen kilvoittelun vuosi. Jumala antakoon menestyksen kaikelle, mikä palvelee sielujen autuutta ja hänen nimensä kunniaa.

*Kimmo Närhi*

## ***Seuratkaa lippua ja käykää uskon valtatieä Herran kaupunkiin!***

4. adv. sunn., 2. vsk:n epistola

*Käykää, käykää ulos porteista, tasoittakaa kansalle tie, tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohotakaa lippu kansoille. Katso, Herra on kuuluttanut maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, sinun pelastuksesi tulee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukansa, hänen työnsä ansio käy hänen edellensä. Ja heitä kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "Herran lunastetuiksi"; ja sinua kutsutaan "halutuksi", "kaupungiksi, joka ei ole hyljätty." Jes. 62:10–12.*

Jumalan kansa, missä ikinä te Herran armoitetut olettekin, käykää ulos porteista, seuratkaa Karitsan lippua ja tulkaa valtatieä Herran kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin. Näin tekstimme kehottaa Jeesuskeen uskovia ja kutsuu kaikkia muitakin liittymään tähän armosta iloitsevaan voittosaattoon, jotta voisimme kerran kukin vuorollamme siirtyä ristin alta ja kuoleman varjon maasta riemuitsevaan seurakuntaan.

### **Seuratkaa Karitsan lippua!**

Kuoleman voittanut ja koko maailman synnin maksanut, ruumiillisesti ylösnoussut Herra Kristus on mennyt edeltä sinne, minne hänen jäljessään kulkee hänen valittunsa ja kihlattunsa,

seurakunta, joka on saanut armon kantaa Jumalan Pojan häämorsiamen nimeä ja olla hänen vierellensä, kun iankaikkisuuden riemujuhla alkaa. Ylkä, joka on samalla seurakuntansa Paimen, kutsuu äänellensä ja hänen omansa, hänen lampaansa seuraavat hänen ääntänsä. Tämä Karitsan ääni on se lippu, joka on kansoille seurattavaksi kohotettu ja jota seuraamaan kutsutaan kaikkia, kuten lähetykskäsky kuuluu: "Saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille." ja: "Tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni." Hyvän Paimenen ääni on sama kuin kirjoitettu Jumalan sana eli pyhä Raamattu. Sitä meidän on seuraaminen. Niinhän apostoli Paavali sanoo: "Minä sitä tietä vaeltaen, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa." (Apt. 24:14)

Jos siis haluat seurata Karitsan voittolippua iankaikkisen elämän tiellä, usko pyhän Raamatun sana, pysy siinä ja seuraa sitä. Tätä lippua seuraten kuljet Vapahtajasi jäljessä. Siitä lipusta jos katseesi irrotat, eksyt etkä löydä perille.

Muista, että tämä lippu on teuras-tetun Karitsan lippu. Synti oli velka, joka oli korvattava ja Jumalalle hyvitetävä. Viaton Karitsa oli uhrattava. Siitä Raamattu sanoo: "Tietäen, etette

ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan” (1 Piet. 1:18). Tai kuten profeetta Jesaja sanoo: “Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päälänsä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:5). Missä julistuksesta puuttuu sanoma Kristuksen haavoista eli synnin ja Jumalan vihan sovittamisesta, siellä ei ylennetä oikeata lippua kansoille eikä koota laumaa riemuitsevaan seurakuntaan.

### **Tehkää valtatie!**

Tie, joka vie taivaaseen, on meidän syntisen lihamme kannalta kaita tie, jonka maailma hylkää, kuten Jeesus todistaa Vuorisarnassaan. Mutta armon avaruuden kannalta se on valtatie, uskon valtatie. Se on valtatie myös siltä kannalta, että tätä yhtä, samaa tietä kulkee koko Jumalan seurakunta maailman alusta sen loppuun asti. Se, että se on valtatie, on lohdullinen asia. Profeetta Jesaja sanoo: “Ja siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on ’pyhä tie’: sitä ei kulje saastainen; se on heitä itseänsä varten. Joka sitä tietä kulkee, ei eksy - eivät hullutkaan.” (Jes. 35.8)

Jumala käskee seurakuntaansa raivaamaan pois kivet tältä tieltä. Jos tiellä on kiviä, niihin kompastuu. Kaikki sellaiset opit, jotka perustavat pelastuksen ihmisen omiin tekoihin, mihin hyvänsä, on tältä tieltä raivattava pois.

On pysyttävä puhtaassa Jumalan sanassa. Tie on “pyhä tie”. Sille eivät sovi ihmisopit, sillä Raamatun mukaan “jokainen ihminen on valhettelija” (Room. 3:4).

Raamattu sanoo kristillistä uskoa tieksi. Se on hyvin osuva ilmaus. Tietä pitkin kuljetaan, vaelletaan. Sitä pitkin tullaan päämäärään. Sellainen on evankeliumi. Siihen tartutaan uskolla ja uskolla omistetaan sen lohdutus. Ja uskossa vaeltaen “te saavutate uskon päämäärän, sielujen pelastuksen”, sanoo Raamattu (1 Piet. 1:9). Apostoli Paavali, jonka todistukseen jo viittasimme, sanoo vaeltavansa samaa tietä kuin isät uskomalla kaiken, mikä on kirjoitettu Raamatussa.

Evankeliumi on meille iankaikkisen elämän tie sen tähden, että se sekä ilmoittaa Jumalan armon Kristuksessa että antaa uskoville omaksi Kristuksen, joka on “tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6), jonka kautta Isän luo tullaan.

### **Kristuksella on palkka mukanaan**

Kristuksen palkka on hänen työnsä ansio. Sen hän on jo ansainnut koko maailmaa varten ja sen hän antaa jokaiselle uskovalle. Usko ottaa sen vastaan ja turvaa siihen. Tämä palkka ei ole palkkio ihmisille, vaan se on se armo, se sovitus, jonka Jeesus teki, kun hän maksoi Jumalalle syntivelkamme. Se on ne lunnaat, jotka hän antoi meidän edestämme. Usko luottaa rohkeasti siihen, niin että uskoa sanotaankin uskallukseksi. Raamatussa sanotaan: “Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri.” (Hebr. 10:35) Tällä uskalluksella ei ole omaa



ansiota tai palkkaa, vaan se on Kristuksen palkka ja ansio. Se on suuri, se on täysi armo, ylenpalttinen armo. Sanoohan Jeesus: "Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys." (Joh. 10:10). Se peittää meidän suurimpienkin syntisten kaikki synnit.

Kristuksen ansio on siis hänen mukanaan. Sitä ei tarvitse eikä saa etsiä ihmisistä eikä ihmisiltä ohi armonvälineiden, vaan kun Kristus tulee sanassa ja sakramenteissa, hän tulee meidän tykömme ja tuo tullessaan ansionsa.

Tekstimme sanoo, että "hänen työnsä ansio käy edellensä". Mitähän se tarkoittaa?

Se tarkoittaa ensiksikin sitä, että jo ennen kuin Jumalan Poika tuli ihmiseksi, siis koko Vanhan liiton aikana, Jumala antoi syntejä anteeksi ja ihmiset saivat ne anteeksi tulevan Kristuksen tähden. Kristuksen suorittama sovitustyö oli niin varma, että ihmiset jo ennen hänen tuloaan pelastuivat ja tulivat autuaiksi ja pääsivät Jumalan luo. Kristus ei voinut hävitä taisteluaan eikä hänen työnsä voinut jäädä puolitiiehen. Sanat ristiltä "se on täytetty" piirtyvät koko Vanhan testamentin ylle.

Toiseksi se, että Kristuksen ansio käy edellensä, merkitsee sitä, että on

olemassa valmis, täydellinen armo jo ennen, kuin Kristus tulee uskon kautta sydämiimme. Se julistaa siis yleistä vanhurskautta ja Kristuksen työn riittävyttä ja täydellisyyttä. Usko ei lisää siihen mitään. Usko on tosin tarpeen, mutta se on tarpeen tuon valmiin armon omakohtaista omistamista varten.

Kun meillä on näin täydellinen, suuri Kristuksen armo meitä syntisiä varten, niin käykäämme hänen turviinsa ja kulkekaamme tätä avaraa valtatieä Jumalamme tykö. Muistakaamme samalla, ettei tämä armon avaruus ja valtatie ole samaa kuin se lavea tie, jota armon halveksijat ja jumalattomat kulkevat. Tekstimme sanoo: “Käykää ulos porteista”, siis ulos kaikista tämän maailman kaupungeista eli niiden uskonnollisista palvelupaikoista, ulkopuolelle leirin, Kristuksen ristin juurelle, mutta sisään Jumalan kansan kaupunkiin.

### **Uskovat ovat pyhä kansa ja Kristuksen morsian**

Suuren lohdutuksen ja armon osoituksen sisältää myös tekstimme loppu. Siinä sanotaan: “Ja heitä kutsutaan “pyhäksi kansaksi”, “Herran lunastetuiksi”; ja sinua kutsutaan “halutuksi”, “kaupungiksi, joka ei ole hyljätty.”

Heprealaisessa ajattelussa ja kielessä kaupungit ovat tyttäriä. Tekstimmekin puhuu “tytär Siionista”. Jerusalem oli rakennettu Siionin vuorelle, ja tytär Siion tarkoittaa Jerusalemin asukkaita. Tässä se on kuitenkin hengellisessä merkityksessä. Kristuksen seurakunta on “tytär Siion”. Se ei ole autio, hävitetty ja hyljätty kaupunki eikä sen

asukkaita ole viety karkotukseen, kuten oli välistä laita ajallisen Jerusalemin. Se ei ole hylätty neito, jolle ei löydy ylkää. Vaan se on “pyhä kansa”, “Herran lunastetut”, jonka Herra kihlasi omaksi morsiookseen ja jonka Herra vie iäiseen hääjuhlaan. Siinä ei ole tahraa eikä ryppyä, vaan se on kaunistettu Herransa pyhyydellä ja vanhurskaudella Ylkäänsä varten. Sitä Ylkä on rakastanut antamalla henkensä sen edestä. Sitä hän yhä rakastaa johdat-taen ja varjellen paimenäänellään iankaikkisen elämän tiellä niin, että toteutuu Yljän sana: “Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yhtä.” (Joh. 10:28–30).

Täällä ajassa epäuskoisen maailman silmissä kaikki näyttää olevan päinvastoin. Todellisuus tulee ilmi vasta Yljän saapuessa. Jumalan pyhä kansa ei muodosta käsityksiään maailman nurinkurisen arvostuksen perusteella, vaan se uskoo Jumalan sanan, löytää siitä lohdutuksen ja omantunnon turvan ja rauhan ja iloitsee siitä, mikä ei näy, mutta mikä Jumalan lupausten tähden on varmasti ilmestyvä. Raamattu sanoo: “Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.” Amen.

*Markku Särelä*

11.12. 2005 Tampereella

## Mennyttä ja tulevaa kirkolliselta rintamalta

Kulunut vuosi on tavan mukaan tuonut mukanaan joitakin huomionarvoisia ajankohtaisia ja tulevaisuuteenkin viittaavia asioita. Tässä käsittelemme niistä joitakin.

### *1. Luterilaisen maailmanliiton (LML) ja roomalaiskatolisuuden lähenemisen etenee*

Kotimaa-lehdessä syyskuussa olleen uutisen mukaan LML on omasta puolestaan valmis valmistelemaan uskonpuhdistuksen 500-vuotisjuhlia yhdessä roomalaiskatolisen kirkon kanssa. Juhlien on määrä toteutua 2017 eli 500 vuotta Lutherin teesien naulaamisen jälkeen.

On helppo ymmärtää, että 12 vuotta ennen juhlan ajankohtaa aloitettu valmistelu osoittaa, että juhlalla on valmistelijoiden mielessä suuri merkitys. Monien LML:n jäsenkirkkojen (mm. Suomen kansankirkon 1998) ja roomalaiskatolisen kirkon hyväksymässä Yhteisessä julistuksessa vanhurskauttamisesta ilmaistaan toive, että osapuolten välille voisi syntyä näkyvä yhteys. On hyvin mahdollista, että 12 vuoden päähän suunniteltu juhla olisi jonkinlainen merkkipaalu tämän toteutamisessa. Asian uskonopilliset perusteet ovat kuitenkin kestävämmät, kuten alla tuodaan esiin.

### *2. TV-dokumentti*

Kuluneena vuonna kirkkoamme esiteltiin mahdollisesti ensimmäistä kertaa TV:ssä, osana dokumenttia ”Tunnustus” 23.11.2005. Dokumentista lausuttakoon seuraavaa:

Osa dokumenttielokuvasta ”Tunnustus” käsittelee Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon opetusta ja toimintaa. Elokuva tuo ansiokkaalla tavalla esiin luterilaisen tunnustuksen ja kirkkomme kannalta olennaisia periaatteita. Erityisesti Raamatun arvovalta ja vanhurskauttamisoppi tulevat hyvin esitellyiksi. Samoin luterilaisuuden ja roomalaiskatolisuuden välinen ero vanhurskauttamisopissa on selvästi näkyvillä. On paikallaan lausua tässä kiitokset dokumentin toimittajille Miisa Latikalle ja Matti Reinikalle sekä TV 2:lle ja kaikille muille dokumentin toteutumisen hyväksi toimineille henkilöille.

Rajoitetussa lähetysajassa on ymmärrettävästi mahdotonta tuoda esiin kaikkia asioita perusteitaan myöten. Dokumentin lopulliseen muotoon voitiin ottaa vain osa laajasta haastattelumateriaalista. Tästä syystä haluan alla syventää hieman kahta dokumentissa esitettyä aihepiiriä.

#### **a) Luterilaisuuden pääperiaatteet, niiden välinen yhteys ja Yhteinen julistus vanhurskauttamisesta**

Luterilaisuuden pääperiaatteet kuuluvat: ”Yksin Raamattu” ja ”Yksin armosta, yksin uskosta ja yksin Kristuksen tähden”. Ensimmäisessä periaatteessa kyse on siitä, että tunnustamme yksin Raamatun Jumalan sanaksi ja ainoaksi auktoriteetiksi, jonka perusteella kaikkea kristillistä oppia ja elämää on arvioitava. Toinen periaate merkitsee, että ihminen pelastuu yksin sen nojalla, että Kristus on kantanut



synnit ja tämän sovitustyön nojalla Jumala on antanut synnit anteeksi. Usko tarttuu tähän armotyöhön ja näin ihminen omistaa syntien anteeksiannuksen ja varman toivon iankaikkisesta elämästä.

On olennaista huomata, että nämä kaksi periaatetta kuuluvat erottamattomasti yhteen. Raamatun tärkein tarkoitus on synnyttää pelastava usko Jeesukseen, kuten apostoli Johannes kirjoitti: *“Nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään.”* (Joh. 20:31) Apostoli Paavali sanoi seurakunnan rakentuvan sekä ilmoitetun sanan että Kristuksen varaan: *“Te olette pyhiin kansalaisia ja Jumalan perheitä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus.”* (Ef. 2:19,20) Tässä tarkoitetaan apostolien ja profeettojen perustuksella heidän kauttaan annettua Jumalan sanaa.

Raamattuperiaate ja pelastumista koskeva periaate kuuluvat erottamattomasti yhteen siten, että Raamatun sana ilmoittaa Kristuksen pelastuksen tieksi. Ei voida kuvitella kristillistä uskoa tai oikealla perustalla olevaa kristillistä seurakuntaa, joka kieltää edes toisen näistä periaatteista tai erottaa ne toisistaan. Siksi luterilainen seurakunta pitää kiinni paitsi näistä molemmista periaatteista myös siitä, että ne kuuluvat yhteen.

Roomalaiskatolinen kirkko ei pitäydy yksin Raamattuun opin perustana vaan nostaa perimätiedon sen rinnalle (Catechism of the Catholic Church. 1994., s. 31). Näin roomalaiskatolinen vastaus siihen, mistä kristilli-

sen opin sisältö on etsittävä, on erilainen kuin luterilaisen opin mukainen vastaus.

Dokumentissa käsitellään Luterilaisen Maailmanliiton jäsenkirkkojen ja roomalaiskatolisen kirkon neuvottelujen tuloksena syntynyttä Yhteistä julistusta vanhurskauttamisesta. Kun yllä kuvatulta pohjalta arvioidaan neuvottelujen yksimielisyyden saavuttamiseksi vanhurskauttamisopista, huomataan, että asia on perustaltaan mahdoton. Jo ajatus siitä, että yksimielisyys vanhurskauttamisopista voisi löytyä ilman yksimielisyyttä raamattuperiaatteesta, on luterilaisen opin vastainen. Näin ollen torjumme jo sen mahdollisuuden, että roomalaiskatolisen kirkon kanssa voisi löytyä todellinen yksimielisyys vanhurskauttamisopista ilman, että roomalaiskatolinen kirkko omaksuu oikeaa raamattuperiaatetta. Voidaan sanoa, että ero seurakuntiemme ja roomalaiskatolisuuden välillä on astetta syvempi kuin dokumentista suoraanaisesti käy ilmi.

### **b) Kirkollisesta yhteydestä**

Dokumentista voi saada oikean käsityksen siitä, että kirkkomme on kansankirkosta erillinen. Tämä asia ei kuitenkaan tule siinä kovin selvästi esille. Kirkollisen yhteyden asioissa on toimittava johdonmukaisesti, niin että uskotaan ja opetetaan samalla tavoin. Kun opetamme, että oppillinen yksimielisyys on edellytys kirkolliselle yhteydelle, pitäydymme Augsburgin tunnustuksen 7. artiklaan: *“Kristillisen seurakunnan todelliseksi yhteydeksi riittää se, että siinä yksimielisesti evankeliumi puhtaasti käsitettynä saarnataan ja sakramentit Jumalan sanan mukaan*



jaetaan.” Tässä evankeliumilla tarkoitetaan koko kristillistä oppia.

### 3. Joh. 15:1-7 ja kirkkokysymys

Suomen Luther-säätiön internet-sivuilla on kirkkokysymyksen yhteydessä viitattu Jumalan sanan kohtaan Joh. 15:1-7: “(Jeesus sanoi): ’ Minä

olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannu hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut. Pysykää minussa,

*niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä. Jos joku ei pysy minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.”* Tätä kohtaa on käytetty otsikon ”Miksi haluamme pysyä kirkossa” alla, siis kansankirkossa pysymisen tueksi.

Vapahtaja puhuu tässä uskossa pysymisestä. Kun kansankirkko on hyväksynyt perustaltaan ja vanhurskauttamisopiltaan kestävämmän Yhteisen julistuksen vanhurskauttamisesta, on harhaanjohtavaa ajatella, että Kristuksessa pysyminen ja kansankirkossa pysyminen liittyisivät toisiinsa. Luther opettaa Joh. 15:5:n johdosta: ”Kristus haluaa siis teroittaa opetuslapsilleen, että heidän tulee pysyä hänen sanassaan, joka tekee uudestisyntyneitä ja uudella luonnolla varustettuja todellisia kristittyjä, että he tuovat paljon hedelmää esiin viinipuusta, ja varoittaa heitä kaikenlaisista muista opeista, jotka kääntävät asian ja haluavat tehdä puun hedelmistä ja rypäleitä okaista ja ohdakkeista. Siitä ei kuitenkaan tule mitään.” (SL 8, 523) Luther siis tässä niin kuin muuallakin varoittaa vanhurskauttamisopin sekoittamisesta. Ei Raamatun eikä Lutherin opetuksen mukaista ole kehottaa ketään pysymään vanhurskauttamisopissa harhautuneessa kirkossa.

Luther-säätiön kirjoituksessa todetaan myös, että luterilaiset eivät kuvitelleet voivansa erota (roomalaiskatolisesta) kirkosta ja perustaa uutta. Tämä pitää sikäli paikkansa, että alun perin luterilaiset halusivat uudistaa roomalaiskatolisen kirkon. Kun tämä ei kuitenkaan onnistunut, he itse hylkäsivät roomalaiskatolisen kirkon ja järjestäytyivät seurakunniksi. Luther kehotti vakavasti tekemään niin: ”Niinpä siis ei tässä saa leikkiä, vaan kyseessä on joko iankaikkinen autuus tai iankaikkinen kadotus. Senpätähden erokoon jokainen, joka tahtoo olla kristitty ja tulla autuaaksi kiireesti ja kokonaan paavista ja hänen joukoistaan, vanhoista ja uusista, opilla ja elämällä, ruumiilla ja sielulla, ettei hän osallistuisi heidän synteihinsä eikä saisi kärsiä heidän vaivaansa.” (St.L. XIX, 783, vuodelta 1525).

#### 4. Yhteenveto

Osaksemme on ilmeisesti tullut elää aikana, jolloin luterilaisen uskonpuhdistuksen merkitys ulkonaisesakin mielessä voimakkaasti vähenee. Jotta luterilaiset kristityt ja seurakunnat voivat edelleen jatkaa olemassaoloaan, on mitä tarkimmin käsitettävä kristillisten ja luterilaisten tärkeimpien periaatteiden ”yksin Raamattu” ja ”yksin uskosta, yksin armosta, yksin Kristuksen tähden” merkitys ja niiden välinen erottamaton yhteys. Tähän kristillisen ja luterilaisen uskon perustavaan asiaan pitäytyminen sydämessä, omassatunnossa ja seurakunnan opetuksessa voi varjella uskovia ja seurakuntia Jumalan sanan suojassa.

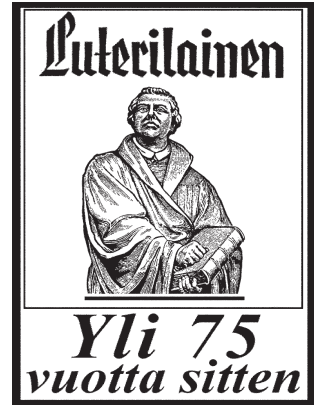
# Hyvä Paimen

*Luterilainen helmikuu 1926*

Jeesus kutsuu itseään pyhässä Raamatussa hyväksi Paimeneksi. Hän sanoo: ”Minä olen se hyvä paimen”, Joh. 10: 11.

Nimi ”paimen” on suloinen ja lohdullinen. Se kertoo hellyydestä ja huolenpidosta. Se kertoo rakkaudesta. Se puhuu toimimisesta toisten hyväksi, se puhuu uhrautumisesta. Määräyssana ”hyvä” on pahan vastakohta. Jeesus ei sano: Minä olen paha, kelvoton ja huolimaton Paimen, vaan; Minä olen hyvä Paimen. Jeesus selittää myöskin, missä Hänen hyvyytensä ilmenee. Hän sanoo: ”hyvä paimen panee henkensä lampaiden edestä”, Joh. 10: 11 ja vielä: ”minä panen henkeni lammasten edestä”, Joh. 10:15. Herra Jeesus osoitti teossa, että Hän puhuu totta.

Hän tuli ajan täytyttyä vaimosta syntyneenä, lain alaiseksi syntyneenä lunastamaan lain alaiset, Gal. 4: 4 ja uhrasi itsensä lammasten edestä, s.o. ihmisten puolesta. Hän osti omikseen kaikki ihmiset pyhällä, kalliilla verellään, viattomalla kärsimisellään ja kuolemallaan. Sentähden kaikki ihmiset kuuluvat Hänelle. Ei kukaan ihminen kuulu



perkeleelle, sillä hän ei ole ketään lunastanut. Hän kyllä pitää työssään ja orjuudessaan Jeesuksen lunastamia ihmisiä, mutta hän tekee siinä väärin. Tällaisia ihmisiä, jotka mielensä puolesta ovat vieraat Jeesukselle, ei Jeesus varsinaisesti kutsu omiksi lampaikseen. Näin täytyi Hänen suurella murheella ja sydämen tuskalla sanoa uskottomista juutalaisista: ”te ette usko, sillä ette ole minun lampaistani”, Joh. 21: 15-17. Viimemainitusta lauseesta näkyy Paimenemme jatkuva hyvyys. Hän pitää huolta lampaitensa ruokkimisesta ja kaitsemisesta. Tästä Hän sanoo jo profeetan kautta: ”hyvällä ruokamaalla minä heitä kaitseen . . . he saavat levätä hyvällä laitu-mella ja syödä mehevällä ruokamaalla Israelin vuorilla”, Hes. 34: 14.

Mikä on Kristuksen lampaitten ruoka? Se on itse Herra Kristus, Hänen lihansa ja verensä, niinkuin Hän sanoo: ”minun lihani on tosi ruoka ja minun vereni on tosi juo-

ma”, Joh. 6: 55. Tämä ruoka tarjotaan ja annetaan evankeliumin sanassa ja sakramenteissa.

On huomattava, että nämät armonväläkappaleet eivät heilu ilmassa, vaan ovat käytännössä seurakunnassa. Kristus on perustanut ja yhä perustaa oman sanansa kautta ja sen voimalla seurakuntia, joissa ei opeteta ihmisoppeja, vaan joissa Jumalan sana selkeästi ja puhtaasti opetetaan ja pyhät sakramentit Kristuksen käskyn ja asetuksen mukaan jaetaan. Näin ei oikea, puhdas ravinto tule lampaan osaksi satunnaisesti, vaan vakinaisesti ja jatkuvasti ja niin voi lammas hyvin. Hänelle ilmoitetaan kristillisen saarnaviran kautta: ole hyvässä turvassa, sinun syntisi ovat anteeksiannettu. Näin vahvistetaan heikkoja, parannetaan sairaita, sidotaan haavoitettuja.

Myöskin ovat käytännössä nuhteet, varoitukset ja kehoitukset, 2. Tim. 3: 2. Nämäkin ovat välttämättömiä, sillä ne ovat Raamatussa, jossa ei ole yhtään tarpeetonta eikä turhaa sanaa.

Näin ei Kristuksen lammas ole “metsän petojen raateluksena”, vaan hellän Paimenensa hyvässä hoidossa. Hän saa ruokaa ja myös kuritusta. Siinä tulee oma, itsekäs mieli jatkuvasti masennettavaksi, jotta uusi ihminen voi kasvaa ja vahvistua. Jollei hyvä Paimen olisi niin kärsivällinen ja pitkämielinen, niin ei yksikään lammas tulisi perille. Mutta Hänen uskollisuutensa



tähden kootaan taivaaseen suuri joukko. Hän ei jätä ketään tienpuoleen. Useimmat kuitenkin hylkäävät Hänen äänensä ja menevät iankaikkiseen tuleen, mutta siihen ei ole synnä Jeesus, vaan ihminen, joka ylenkatsoo autuuden väläkappaleet, vastustaa Pyhän Hengen vaikutusta ja on itse syy kadotukseensa. Sentähden seuratkaamme kaikki hyvän Paimenen ääntä, ettemme hukkuisi.

V. I. S. (= past. Väinö Salonen)

## **Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta**

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirKKo on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa *Luther* vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Kansi ja kuva Kimmo Pälikkö. Käännös ja esipuhe Markku Särelä. Kovakantinen, 48s.

**Kirjan hinta on 6,-**

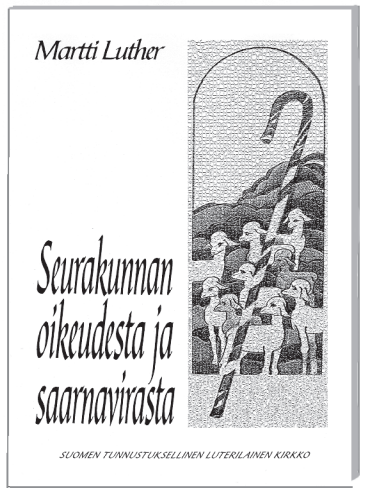


Markku Särelä

## **Kristus meidän edestämme**

256 sivua

Kirjan on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia) Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. Ovh. 17,-

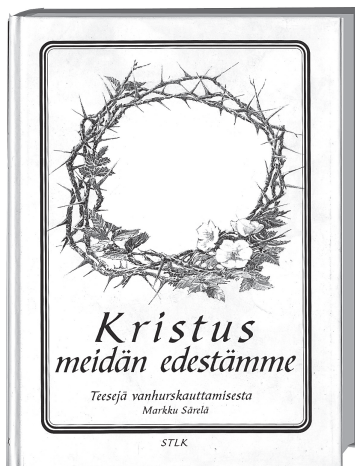


## **Kristuksen kuuliaisuus**

Markku Särelän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenvedo siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Kirja on kovakantinen, sivuja siinä on 88. Kannen on suunnitellut Kimmo Pälikkö.

**Kirjan hinta on 8,50**



**STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2005..... Hinnat euroina**

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä) .....	2,50
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala) .....	1,00
Iso katekismus, venäjänkielinen .....	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä).....	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho) .....	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä) .....	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho) .....	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther).....	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä) .....	1,50
Koettelkaa kaikki (toim. Särelä) .....	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä) .....	2,50
Kristinoppi: (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja vironkielinen) ä.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä) .....	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä) .....	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä) .....	3,50
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä).....	5,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen .....	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen .....	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus).....	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala) .....	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther) .....	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther) .....	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho) .....	0,50
Raamattu opettaa .....	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto .....	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger) .....	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä) .....	0,50
Rukous joka päivälle .....	0,50
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Särelä).....	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä) .....	6,00
venäjänkielinen (Särelä).....	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther) .....	6,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968 .....	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa — Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä).....	8,00
Taustaa 2, Kehitysopin kulisseista (Pälikkö).....	10,-
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala) .....	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlajulkaisu .....	3,50
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho) .....	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen .....	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä) .....	1,00
<hr/>	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 -17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Kaukainen voittoaletu, Ilmestyskirjan selitys (Becker) nid. ....	4,00
“ “ “ sid. ....	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus).....	3,50
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard).....	42,00
Raamatun inspiraatio (Preus).....	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard) .....	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus) .....	5,00
<b>LUTERILAINEN lehti</b> , vuosikerta .....	22,00
“ “ “ irtonumero .....	2,50

Lähetystyön tarkoitettujen suurempien tilauksien hinnasta voidaan neuvotella erikseen.

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

# VESA

TALVI 2006

## LUTERILAINEN - LASTENOSASTO



*"Jeesus, anna nimehes  
meidän tehdä kaikki työmme.  
Jeesus, siunauksehes*

*Kätke päivämme ja yömme.  
Kirkasta sun sanasi  
Meille tiemme oppaaksi."(VK 38:4)*





## Pastorin kirje

### *Päästä meidät pahasta*

Isä meidän –rukouksen viimeisessä pyynnössä rukoilemme Jumalaa päästämään meidät pahasta. Tässä tarkoitetaan, että hän varjelisi meitä kaikesta sielunvihollisen vaikutuksesta.

Maailmassa on paljon asioita, jotka voivat johdattaa meitä vaaraan. Sinä kävelet koulumatkalla, ehkä pelaat jotain peliä, hiihdät, luistelet ja muuten liikut. Paljon on vaaroja, joissa voit loukata itsesi. Kun rukoilet: ”Päästä meidät pahasta”, pyydät Jumalaa varjelemaan askeleesi ja itsesi kaikin puolin. Hyvä on, että teet niin. Muistathan samalla, ettet saa leikkiä liikenteessä, mennä heikoille jälle etkä muutenkaan saattaa itseäsi tai toisia vaaraan. Kun rukoilet varjelusta Jumalalta, muista samalla noudattaa ohjeita ja varoituksia, joita vanhempasi ja opettajat ovat antaneet.

Kun rukoilemme pahasta varjeltumista, rukoilemme myös sielun pelastusta. Meidän on kerran lähdettävä tästä elämästä. Kun olet lapsi, sinulla voi olla paljonkin vuosia ja vuosikymmeniä elämässäsi jäljellä. Kuitenkin koko elämäsi tärkein asia jo aivan pienestä pitäen on, että tunnet tien iankaikkiseen autuuteen. Niinpä Isä meidän –rukouksen viimeiseen pyyntöön kuuluu myös se, että pyydämme Jumalaa ottamaan meidät taivaan kotiin.

Itse emme voisi taivaaseen päästä. Olemme tehneet syntiä, joiden tähden Jumalan laki määräisi kuoleman. Mutta Jumala antoi Jeesuksen pelastajaksemme. Vietimme joulua vähän aikaa sitten. Uuden vuoden päivän aihe on Jeesuksen nimi. Tuo nimi tarkoittaa juuri Vapahtajaa. Kun enkeli kertoi Joosefille, että hän Vapahtaja pian syntyisi, hän sanoi vielä: ”*Sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.*” Näin usko Jeesukseen on tie taivaan kotiin. Hän on sovittanut syntimme ja maksanut velkamme Jumalan edessä. Uskossa hänen pääset perille taivaan kotiin ja saat luottaa siihen, että Jumala varjelee sinut kaikesta pahasta.

*Kimmo Närhi*

# Uusi vuosi 2006



Taas olemme saaneet alkaa uuden vuoden. Arkana mietimme, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Joskus olemme rohkeita ja uteliaita kohtaamaan uusia asioita, joskus meitä pelottaa.

Luin Vesa-lehteä vuodelta 1980. Siinä oli kirjoitus, jonka nimi oli "Jumalan kanssa kävelyllä." Pyhäkoulussa oli puhuttu Hanokista. "Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois." (1 Moos. 5:24) Eräs lapsista selitti sen kotona äidilleen näin: "Tänään me opimme eräästä miehestä, jolla oli tapana mennä Jumalan kanssa kävelyllä. Hänen nimensä oli Hanok. Eräänä päivänä hän meni tavallista pitemmälle kävelyllä. Kun he olivat kävelleet niin pitkän matkan, niin Ju-

mala sanoi Hanokille: 'Sinulla on nyt pitkä matka palata takaisin. Tule sisälle ja jää tänne.' Ja Hanok meni sisälle ja jäi olemaan Jumalan kanssa."

Tämä on ihana selitys ja sopii meidänkin elämäämme. Jeesus, meidän Herramme on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti. Saamme luottaa siihen, että hän kulkee kanssamme myös tämän vuoden. Silloin meidän ei tarvitse pelätä mitään, kun hän on apunamme. Eräässä hengellisessä laulussa lauletaan:

*"Mua tartu käteen Herra  
ja taluta,  
siks' että pääsen kerran  
mä kotia."*

## *Jeesus on auttaja*

Israelin pohjoispuolella oli kaksi kuuluisaa kauppakaupunkia, Tyyro ja Siidon. Ne olivat Välimeren rannalla, kuten Israelin. Kaupungit kuuluivat Foinikeaan. Siellä asuvia kutsuttiin myös kanaanilaisiksi. Usein näitä asukkaita kulki Israelin puolelle Jeesuksen aikana, sillä he tahtoivat nähdä Jeesuksen ja kuulla, mitä hän puhui. Sitten he tiesivät, että Jeesus voi parantaa sairaitakin. Jotkut heistä tiesivät myös, että ne israelilaiset, jotka uskoivat Jeesuksen, nimittivät häntä nimellä Herra, Daavidin poika. Se oli kunnianimi. Raamatussa on ennustettu, että hän, Jeesus, oli myös kuningas Daavidin sukua äitinsä Marian kautta.

Raamattu kertoo, että vain kerran Jeesus kävi Tyyron ja Siidonin tienoilla, joka oli paka-nain aluetta. Siidonin kuninkaan tytär Isebel oli hyvin kauan sitten ollut israelilaisen kuninkaan Ahabin puoliso. Hän oli levittänyt kauhistuttavaa epäjumalanpalvelusta israelilaisten keskuuteen. Kolmen vuoden ajan kestävä ankara kuivuus, täydellinen sateettomuus, oli ollut Jumalan rangaistus tuosta epäjumala Baa-lin palveluksesta Israelissa. Jumalan profeetta Elia oli siihen ai-

kaan toiminut siellä, ja Isebel oli ollut hänen pahin vastustajansa. (1. Kun.17) Kaikki epäjumalanpalvelus on Jumalan sanassa ehdottomasti kielletty. Ei ketään ihmistä saa rukoilla eikä palvoa kuin Jumalaa. Se on suuri synti. Ei myöskään enkeleitä saa rukoilla eikä tietenkään epäjumalien kuvia tai patsaita. Jumalan rangaistus-tuomiot kohtaavat aina epäjumalanpalvelijoita.



Raamattu kertoo, että Jeesuksen käydessä Siidonin ja Tyyron alueella eräs kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta. Tällä äidillä oli suuri murhe, sillä hänen pienessä tyttäressään oli saastainen henki. Nähdessään Jeesuksen hän huusi apua sanoen: ”Herra, Daavidin poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti tytärtäni.”



Mutta Jeesus ei vastannut hänelle sanaakaan.

Niin opetuslapset tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: ”Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän jälkeemme.” Mutta Jeesus vastasi: ”Minua ei ole lähetetty

muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.” Vapahtaja tarkoitti kadonneilla lampailla israelilaisia, jotka olivat joutuneet Jumalasta eroon synnin teille. Mutta silloin hädissään oleva äiti tuli ja kumarsi Jeesusta ja sanoi: ”Herra, auta minua!”

Vieläkin Jeesus pani äidin uskon koetukselle ja sanoi: ”Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.” Vaimo ehkä ymmärsi, että Herran Jeesuksen piti ensin ravita oman kansansa lapset, israelilaiset, Jumalan sanan leivällä ja auttaa heitä, sitten vasta pakanoita, joita hän tässä kutsui penikoiksi. Jos tuo äiti olisi ollut ylpeä, olisi hän voinut suuttuneena lähteä pois Jeesuksen luota. Mutta hän ei ollut ylpeä, vaan hänen sydämessään oli syttynyt usko Jeesukseen. Niinpä hän jatkoi siitä, mitä Jeesus oli sanonut. Näin hän vastasi Jeesukselle: ”Niin, Herra; mutta syövähän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat.” Varmasti Jeesus iloitsi tästä vastauksesta, sillä hän sanoi vaimolle: ”Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niin kuin tahdot.” Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve.

# Rukoilemme

Jeesuksen ystävinä mekin saamme rukoilla. Ainoastaan se estää rukouksen kuulemisen, jos meillä on jokin synty, jota emme tahdo pyytää Jeesukselta anteeksi, vaikka tiedämme, että se on väärin. Se voi olla epärehellisyys, turhamaisuus, tottelemattomuus tai anteeksiantamaton mieli tai mikä tahansa. Raamatussa nimittäin sanotaan: ”Jos minulla olisi väärä sydämessä, ei Herra minua kuulisi.” (Ps. 66:18) Ja sanotaan näinkin: ”Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee.” (2Tim.2:19)

Entä jos emme tahdo rukoilla? Eräs isoäiti kertoi lapsenlapsestaan, jolle hän oli opettanut rukouksen, ehkä se oli iltarukous. Poika oli kyllä mielellään rukoillut. Mutta sitten tapahtui murheellinen asia. Pojan isä ei uskonut Jeesukseen ja hän sai lapsensa mielen muuttumaan. Lapsi ei enää halunnut rukoilla. Se oli isoäidin suuri suru. Onkin syytä olla huolissaan lapsista – ja sellaisia lapsia on pal-



jon täällä Suomessakin – jotka eivät enää rukoile. He eivät halua kuulla Jeesuksesta. He pilkkaavatkin toisia, jotka rukoilevat. Heistä tulee usein onnettomia. Paha henki saa heissä valtaa. He joutuvat pois taivaan tieltä. Mutta Hyvä Paimen kutsuu heitä takaisin luokseen. Hän tahtoo pyyhkiä synnit pois. Hän sovitti ne ristillä pyhällä verellä. Hän haluaa kuulla rukouksen: ”Pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin,” tai ”Jeesus, anna minulle anteeksi”. Vapahtaja iloitsee suuresti, jos näin tapahtuu, sillä hän rakastaa

meitä, vaikka me niin helposti joudumme eksyksiin.

Jeesuksen suureen rakkauteen me saammekin luottaa, kun rukoilemme, siihen, että hän on syntimme sovittaja. Hän myös rukoilee meidän puolestamme taivaassa, kaikkien omiensa puolesta.

Herra Jeesus on itse myös käsenyt meitä rukoilemaan: ”Anokaa, niin teille annetaan.” Ja hän on myös opettanut meille Isä meidän –rukouksen, kaikkein tärkeimmän rukouksen. Muistathan opetella niitä kaikkia ulkoa, ellet vielä osaa. Eräässä niistä pyydetään syntejä anteeksi: ”Anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.” Siinä on myös tämä rukous: ”Tapahtuukoon sinun tahtosi...”

Eräässä lehdessä kerrottiin pienestä pojasta, joka oli päässyt juhlille. Oli kesä ja juhlat pidettiin ulkona. Poika leikki hiljaa omia leikkejään penkkien välissä. Juhlilla puhuttiin Jeesuksesta, laulettiin ja rukoiltiin. Pastori tuli puheessaan sanooneeksi: ”Kun me rukoilemme, meistä usein tuntuu, ettei Jumala kuule meitä –.” Pieni poika oli kuunnellut tarkkaan, vaikka ei

aikuisista ehkä siltä näyttäneenkään. Hän sanoi tuottuneena kuin itsekseen: ”Vai ei muka kuule – VARMANA KUULEE!”

EP



## Aamurukous

*Kiitos, Jeesus, Sulle,  
kun soit levon mulle!  
Auta, että päivän tään  
oikein tulen käyttämään.*

*Käteni Sun käteesi  
ota hyvään suojaasi!*

*Amen.*

VA, Vesa 2/1972

## Tehtäviä

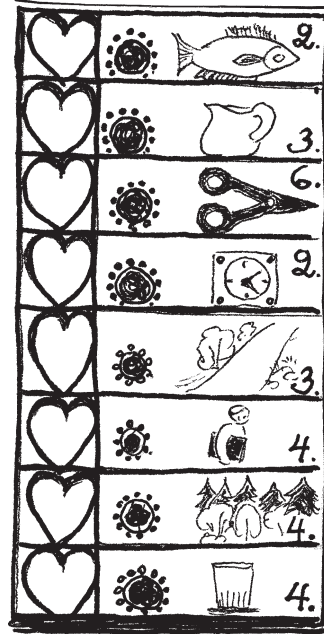
1. Kuvan vieressä on numero, joka kertoo, monesko kirjain sanasta tarvitaan. Laita kirjaimet vasemmalla oleviin sydämiin, niin saat tärkeän sanan.

2. Alla näet kirjaimia taulukossa. Niiden joukkoon on kätkeyty kuusi sana joko vaaka-, pysty tai vinosti muodostuville riveille. Sanat on voitu kirjoittaa joko etu- tai takaperin. Etsi ne!

**Vihje:** Jokainen niistä on jokin Hengen hedelmistä, jotka on mainittu Gal.5:22

"Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensä hillitseminen."

O	S	Ö	R	U	T	A	A	P	R	U	M
L	Y	H	E	I	N	A	K	I	S	R	I
A	Y	N	N	O	H	E	R	K	A	A	N
K	S	Ä	S	U	U	L	O	I	A	K	E
A	I	H	A	H	U	L	I	L	O	K	N
S	Y	R	Ä	U	L	P	I	T	K	A	T
A	V	E	H	I	L	L	I	P	Y	U	Ä
S	Ä	U	S	S	Y	Y	V	Y	H	S	Ä
E	S	U	K	A	I	M	R	Ö	A	U	T
I	U	P	T	A	I	I	O	K	M	Y	S
S	Y	Y	S	T	I	E	P	Ä	T	Y	Y



3. Tässä näet kaksi lumiukkoa, ne näyttävät ihan samanlaisilta, mutta niissä on kuitenkin 5 eroavaisuutta. Etsi ne!



## Profeetta Sakarjan selitys

Uskonpuhdistaja Martti Lutherin selittämä ja hänen itsensä saksaksi julkaisema vuoden 1527 joulukuun lopussa. W2 XIV, 1768-1975. Suomentanut Markku Särelä. Jatkoa viime numeroon.

### 9. LUKU, jatkoa

**Jae 12. Tulkaa takaisin varustukseen, te vangit, joilla on toivo.**

**24.** Koska sellainen suuri lunastus on tapahtunut minun verelläni, niin otakaa se huomioon älkääkään halveksiko sitä. Tähän asti olitte vankeina synneissä lain alla ja makasitte kiinni liassa ja sannassa. Niin, te olitte jokaisen saalista. Jokainen tulija vei, ajoi, hajotti miten tahtoi, sillä te olitte vangittuja ja suojattomia käskijöitänne vastaan. Silloin tuli lainpiiskuri ja ajoi teitä työstä toiseen eikä siitä silti ollut apua, lepoa ei ollut. Tähän tuli perkele ja ajoi synnistä toiseen, eikä ollut turvallisuutta, vaan oli vain kuolemanpelkoa. Mutta nyt teillä on varma linna, jossa voitte olla turvassa ja rauhassa sekä lain että syntiin ahdistajan edessä, nimittäin Uuden liiton veri. Siihen pitäytykää, muuten teillä ei ole lepoa eikä rauhaa lain ja syntien edessä.

**25.** Hän sanoo heitä *vinctos spei*, 'toivon vangituiksi'. He ovat niitä, jotka panivat toivonsa lunastukseen ja odottivat, kuten Simeon Luuk. 2:25 odotti Israelin lunastusta. Sellaista toivoa he odottivat suurella kaipauksella siihen asti, kunnes se tuli, sillä he tunsivat Mooseksen, lain piiskurin, ja syntiin ahdistajan, perkeleen, vaikutuksen.

**26.** Niin toivon vangittuja ovat kaikki ne, jotka ovat epätoivoisia tekojensa tähden ja lain nöyryyttämiä ja ovat juuttuneita synteihinsä. He ovat

myös niitä, joita hän tässä sanoo Kristuksen vangeiksi sanoessaan: "sinun vankisi". Sillä ylpeät pyhät, jotka haluavat olla hurskaita ja vanhurskaita lain teoista, eivät ole toivon vankeja, sillä he eivät odota lunastusta. Heidä ei koske myöskään tämän testamentin veri, niin, he ovat aivan vapaita ja vangitsemattomia, saati että heidän pitäisi olla toivon vankeja. Heidän kaltaisensa, jotka käsittelevät ihmisoppeja ja tekoja, ovat myös pyhiä ja vapaita eivätkä lainkaan tarvitse tätä linnoitusta, sillä he ovat jo turvassa ja asuvat levollisina ja rauhassa.

**27.** Mutta toivon vankeja olemme me kurjat syntiset, joita laki ajaa tuntemaan vaatimuksensa, joita emme kykene täyttämään, ja niin kannamme syntiemme kuormaa Jumalan edessä ja meillä on arka, hätääntynyt ja paha omatunto ja tunnemme syntiemme tähden olevamme kuoleman omat ja viurumme tässä kurjassa vankilassa. Sillä me odotamme lunastusta, ei omista teoistamme, vaan tämän testamentin veren kautta, kuten pyhä Paavali Gal. 5:5:ssä tämän kohdan nojalla todistaa ja sanoo: "Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta." Tämä teksti koskee siis vain niitä, jotka lain ja synnin vaikutuksesta tuntevat olevansa vankilassa kurjassa omassatunnossaan ja panevat toivonsa armoon Kristuksen veren kautta, jolla heidät on lunastettu ja vanhurskautettu



ja jossa heillä on rauha ja jossa he asuvat vahvassa, turvallisessa linnassa.

Myös tänä päivänä minä julistan: kaksin verroin minä sinulle korvaan.

**28.** Lue Hebrealaiskirjeen kolmannesta [j. 7] ja neljännessä luvusta [j. 7; 13:8], mitä Pyhä Henki haluaa ymmärrettävän sanalla “tänä päivänä”, nimitäin sitä, että juutalaisten tulee ottaa vaari tästä saarnasta ja armosta sinä käsillä olevana aikana, kun Kristus on tuleva, mikä on oikea “tänä päivänä”, eikä heidän pidä tuijottaa johonkin toiseen, myöhempään aikaan. Merkitys on niin ollen nyt tämä: *Hodie annuncias reddam tibi dublicia*, minä korvaan kurjuutesi hyvällä kaksin verroin sillä, mitä minä tänään saarnaan, toisin sanoen tuona aikana tapahtuvalla saarnalla, kun minä vapautan verelläni vankini ja annan kaiken kärsimyksesi sijaan (läsnä olevan lain ja synnin tilalle) kaksinkertaisen lohdutuksen ja hyvän, nimittäin kaksinkertaisen lunastuksen, sekä laista että synnistä. Silloin laki ei ole painostava ja ahdistava sinua ja omaatuntoasi, synty ei ole kauhistava sinua kuolemalla ja tuomitseva sinua, sillä minun verelläni kumpikin poistetaan kokonaan, nimittäin laki täytetään, niin että tulet vanhurskaaksi ja synty tuhotaan, että voit elää kuoleman edessä. Nämä ovat kaksi autuasta vapautta, joissa on iankaikkinen elämä. Näistä kahdesta vapaudesta tai lunastuksesta myös Jesaja sanoo 40:2:ssa: “Puhukaa suloisesti Jerusalemmille ja julistakaa sille, että sen vaivanaika (lain alla) on päättynyt, että sen velka on sovitettu, sillä se on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistensä.”

**29.** Tässäkin kuten yllä [j. 7] on pantava tarkoin merkille tuo pieni sana “myös”. Se näet kuuluu kuin hän haluaisi sanoa: Sinulla on paljon opettajia ja lain läksyttäjiä, jotka saarnaavat paljon ja kuormittavat sinua synneillä. Olet heihin tottunut etkä muuta tiedä. Mutta minäkin olen saarnaava enkä jätä läksyttäjiä yksin puhumaan. Mutta minun saarnani eroaa täysin heidän saarnoistaan. Sillä he vaivaavat ja nöyryyttävät sinua kahdella pahalla. Lailla he saavat sinulle huonon, synnillä kuormitetun omantunnon ja synnillä he saavat aikaan sinulle kuoleman kauhistaman, voipuneen sydämen, sillä synnin palkka on kuolema, Room. 6:23. Mutta minun saarnani vapauttaa sinut kummastakin, yksistään siten, että te “tänä päivänä” ja tähän aikaan otatte siitä vaarin.

**30.** Mutta huomaapa, että tätä kaksinkertaista hyvää jaetaan sanalla ja saarnalla, niin että se on otettava vastaan ja säilytettävä uskolla. Hän näet sanoo: *annuncias reddam duplicia*, saarnaamalla annan sinulle kaksin verroin. Tämä on myös kaikkein pahinta ja on estänyt juutalaisia tähän päivään asti. He mielihyvin tuntisivat sen ajallisena hyvänä ja sellaisena siihen tarttuisivat saadakseen ajallisen vapauden, mutta he eivät välitä lainkaan hengellisestä lunastuksesta. Sitä täytyy kuitenkin saarnata, kuulla ja se täytyy uskoa. Se on hengellinen valtakunta, hengellisesti se tapahtuu siinä sisällä lahjoineen ja rikkauksineen.

**Jae 13. Sillä minä olen jännittänyt Juudan jousekseni, varustanut Efraimin ja nostan sinun poikasi,**

***Siion, sinun poikiasi vastaan, Kreikanmaa, ja teen sinut sankarien miekan kaltaiseksi.***

31. Nämä sanat kuulostavat lähes maallisilta, ikään kuin se tulisi olemaan fyysinen taistelu. Mutta edellä olevan mukaan se kaikki on sanottu saarnavirasta, jonka on määrä alkaa ensiksi juutalaisten keskuudessa ja sitten levitä laajemmalle, myös pakanoiden keskuuteen, kuten hän tässä sanoo. Jännitetty jousi Juudasta ovat rakkaat apostolit Juudan heimosta, kuten Ps. 68:28 puhuu Juudan ruhtinaista kristikunnassa. Efraim ovat apostolit ja opetuslapset ja Israelin sukukunnat, jotka hän täyttää nuolilla ja varustaa hyvin. Sillä Kristuksessa kummankin kuningaskunnan Juudan ja Efraimin pitää jälleen yhdistyä yhdeksi valtakunnaksi, kuten edellä kuulumme [9.luku, kohta 17].

32. Nyt jousen jännittäminen ja nuolilla varustaminen ei ole muuta kuin taitavien ja Jumalan opettamien saarnaajien lähettämistä. Ja juuri näitä samoja ovat myös Siionin lapset, jotka hän nostattaa Kreikanmaan lapsia vastaan, toisin sanoen he ovat Siionista lähetettyjä apostoleja ja opetuslapsia, missä he alkoivat ja tulivat Siionin hengellisiksi lapsiksi Pyhän Hengen kautta helluntaina [Apt. 2:4]. Ja heidän miekkansa on oleva kuin sankarin miekka, toisin sanoen Jumalan sana, jota he julistivat, on oleva voimallinen ja toimellinen, niin että se tunkeutuu läpi voimalla, kuten luemme myös, että pyhän Paavalin ja hänen toveriensa sana oli voimallinen Aasiassa [Apt. 19:20].

***Jae 14. Herra on näkyvä heidän yllänsä, ja hänen nuolensa lähtevät kuin salama.***

33. Se on, hän on oleva itse heidän kanssaan, ja se, että Herra on heidän yllään ja heidän luonaan, näkyy Pyhästä Hengestä ja ihmemerkeistä, joita he tekevät. Sillä apostolien sanat eivät ole heidän omia sanojaan, vaan ne ovat Herran nuolia. Apostolit ovat hänen nuolensa ja työkalunsa. Siksi ne lähtevät kuin salama ja ovat voimallisia, hedelmällisiä sanoja, jotka kauhistuttavat ylpeitä ja lohduttavat nöyriä.

Herra, Herra puhaltaa pasuunaan ja kulkee etelän myrskytuulissa.

34. On olemassa toinen torveen ja pasuunaan puhaltaminen kuin Moosesen määräämä lain alla. Herra on itse puhaltava pasuunaan, toisin sanoen, hän antaa saman evankeliumin kaikua apostolien kautta, jossa julistetaan, että koko maailma on syntinen ja syyllinen Jumalan edessä. Niinpä se on oleva suuri rajuilma, jyrinä ja salamointi, kuten etelässä on tapana. Sillä se julistaa Jumalan vihaa kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, Room. 1:18, niin että ylpeät pelästyvät ja nöyryvät armoon. Mutta maailma asettuu huolettomana sitä vastaan ja puolustautuu vainoten sanaa ja apostoleja. Se ei heitä kuitenkaan auta. Sillä

***Jae 15. Herra Sebaot on suojaava heitä, ja he syövät, ja he tallaavat linkokiviä, he juovat ja pauhaavat niin kuin viinistä ja ovat täynnä, niin kuin malja, niin kuin alttarin kulmat.***

**35.** Profeetta käyttää tahallaan mahtavaa ja kaunistelevaa taistelua, rajuilmaa ja teurastusta kuvaavaa puhetta jne. Niin hän osoittaa, ettei evankeliumi ole turhanpäiväinen tai mitään aikaansaamaton asia, vaan se saa aikaan suuria asioita siksi, että se kumoaa ja lyö alas kaiken, mikä on suurta, oppinutta, pyhää, viisasta, voimakasta ja ylpeätä, ja nöyryyttää jokaisen Kristukselle alamaiseksi, kuten pyhä Paavali sanoo 2 Kor. 10:4: "Meidän asemme eivät ole lihalliset, vaan voimalliset Jumalan kautta." Koska maailma ei nyt voi sietää sellaista nöyryyttämistä ja kumoamista, niin se taistelee vastaan, vainoaa apostoleja ja elämöi heitä vastaan kuin he olisivat köyhiä, hylättyjä, voimattomia maan päällä. Mutta kuulehan, millainen suojelija heillä on: "Herra Sebaot on heitä suojeleva." Ei niin, ettei heidän tarvitsisi ruumiillisesti lainkaan kärsiä. Heidän pitää näet tulla vainoituiksi ja tapetuiksi. Vaan niin, että heidän virkaansa, sanaansa ja saarnaansa ei voida estää eikä tukahduttaa. Se tunkeutuu läpi ja jatkaa kulkuaan sitä enemmän, mitä enemmän sitä estetään. Sillä Jumalan sana ei voi sitoa, vaikka Paavali kahlitaan [2 Tim. 2:9].

**36.** Mutta miten tapahtuu, että he syövät heidät ja saattavat alamaikseen? Miten se, joka on syöty, voi tulla alamaiseksi? Siksi se on hengellistä syömistä, että apostolit saattavat pakanat luokseen suunsa välityksellä sanalla ja liittävät heidät kanssaan yhdeksi ruumiiksi seurakuntaansa ja niin heidät saatetaan uskon kuuliaisuuteen Kristukselle alamaiksi. Ja tämän he tekevät linkokivillä kuten Daavid pani Goljatin allensa tavallisilla linkokivillä

[1 Sam. 17:49–50]. Kuitenkin nämä linkokivet ovat hengellisiä, Jumalan sana, jolla he heittävät niin tarkasti ja osuvat omaantuntoon, niin etteivät voi puolustautua eivätkä piiloutua, vaan joutuvat vangituiksi ja joutuvat sanomaan: Se on totuus.

**37.** He tulevat myös pauhaamaan eli meluamaan kuin olisivat täynnä viiniä. Se on sitä, että he tekevät monia pakanoita kristityiksi ja tunkeutuvat rohkeasti esiin kuin juopuneet. He ovat näet täynnä Pyhää Henkeä, Apt. 2:4, joka tekee heidät reippaaksi, että he matkustavat pakanain luo turvallisista tunteista pelkäämättä mitään vaaraa, vaan sanalla aivan reippaasti pitävät ääntä heidän keskellään, kunnes he juovat sisäänsä samaiset pakanat ja tekevät heistä kristittyjä jäseniä.

**38.** Haluaisin kuitenkin mieluummin tämän syömisen ja juomisen ymmärtää ja erottaa siten, ettei apostoleja vain suojata ja varjella, niin että heidän virkansa jatkuu estämättä, vaan että heillä on oleva myös tarpeeksi syömistä ja juotavaa. Syömistä, jotta he kestävätkä ja tulevat vahvoiksi saattamaan pakanat Kristuksen alaisuuteen. Juotavaa, jotta heistä tulee iloisia ja virkeitä turvallisina sanalla pakanain keskuudessa elämöimään ja olemaan pelkäämättä mitään vaaraa. Tämä syöminen ja juominen on hengellistä, nimittäin että he ovat ensiksi kylläisiä ja täynnä sanaa ja Henkeä ja kasvavat siinä päivittäin yhä enemmän, niin etteivät he väsy virkansa hoidossa tai ahdistuksista, samoin kuin ruumis tarvitsee joka päivä ravintonsa, jotta se kestäisi päivittaisen työnsä.

**39.** Mitä sitten se on, että he ovat "täynnä kuin maljat ja kuin alttarin

kulmat”? Hän tulkitsee sillä vanhan papiston virkaa ja osoittaa uuteen papistoon. Kun hän sanoisi: Papinvirka toimii oikein ja täysin sitten, kun apostolit pitävät ääntä pakanain joukossa. Silloin kohoa teurastus ja uhri, kun he Jumalan sanalla nuhtelevat ja kuolettavat vanhaa ihmistä ja sen kaikkia tekoja, ja niin uhraavat Jumalalle kunniaksi, samoin kuin vanhat papit uhrasivat järjettömiä eläimiä jne. Selasta uhraamista harjoittaa Paavali Room. 12:1, kun hän sanoo: “Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi” jne.

40. Hän mainitsee maljan ja alttarin kulmat. Sillä kuten Mooses kirjoittaa Kolmannessa kirjassaan [3 Moos. 3:2,8,13; 4:5ss.; 2 Moos. 24:6], maljaa tarvittiin uhrieläinten verelle sen kuljettamiseen. Maljasta verta pirskoettiin sormella liitonarkille seitsemän kertaa ja alttarin sarvet siveltiin sillä ja loppu veri kaadettiin alttarin juurelle. Tällä kaikella profeetta ennustaa, että pakanat vanhan ihmisen puolesta teurastetaan evankeliumilla Jumalalle mieluisaksi uhriksi ja että heidän vrensä on oleva hänen edessään pyhää ja ihanaa.

**Jae 16. Ja Herra, heidän Jumalansa, on sinä päivänä auttava heitä, kuin kansansa yhtä laumaa.**

41. Se on, tähän asti kaikkeen maailmaan hajaantuneet ja monenlaisille opin teille jakaantuneet hän siis tuo evankeliumilla yhteen yhdenlaisen uskoon ja yhteen joukkoon ja laumaan. Sillä juutalaiset olivat tavallaan myös hajaantuneita kaikkeen maailmaan ja heidän keskuudessaan oli monenlaisia teitä hurskaaksi tulemiseksi, kuten

fariseuksia, saddukeuksia ja kirjanoppineita. Mutta paljon enemmän pakanat olivat jakaantuneet lukemattomiksi epäjumalanpalvelun lahoiksi kaikessa maailmassa. Mutta kun heitä nuhdeltiin siitä evankeliumilla ja sellainen harhausko kuoletettiin kaikine vanhan Aadamin viisauksineen, heidät tuotiin kaikki yksimieliseen uskoon ja oppiin.

Sillä he tulevat olemaan kohotettuja, vihittyjä kiviä hänen maassaan.

42. Näitä kiviä ovat myös apostolit ja evankeliumin saarnaajat, eivätkä he ole vain jalokiviä, vaan myös vihittyjä kiviä. Sillä *neser* on hepreassa ’vihkiminen’ tai ’pyhittäminen’, jolla henkilö tai esine erotetaan jumalanpalvelustoimeen, kuten nasiirit, 4 Moos. 6:2 ss. Niin puhuu myös pyhä Paavali Room. 1:1 sanoen olevansa erotettu (se on, nasiiri) saarnaamaan evankeliumia, kuten Apt. 13:2 sanoo hänestä ja Barnabaasta: “Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus” jne.

43. Mutta niiden kohottamista ei ole sanottu sanan huonossa merkityksessä, vaan siinä merkityksessä, kun sotalippu tai taisteluviiri nostetaan ylös, johon koko joukko kiinnittää katseensa ja seuraa sitä, kuten heprean sana *nossot* ilmaisee sen merkitykseksi: kaikkialla kristityt kootaan evankeliumilla yhteen yhdenlaisessa uskossa. Ja kuten sanottu, on tapahtuva, etteivät he näin kokoonnu maallisiin paikkoihin, kuten tähän asti Jerusalemiin, vaan he riippuvat kiinni apostoleissa ja pitäytyvät heidän oppeensa. Ne näet nostetaan ylös myös siksi pakanain keskuudessa kristikunnan pyhinä kivinä ja taisteluviireinä tai käräjäpaikkoina, jonne kaikki kristityt

katsovat ja tuomitsevat sen opin mukaan, jotta opin ja uskon ykseys säilyisi eikä kukin pystyittäisi omaa oppiaan ja mestarin taitoaan, jolla lauma hajoetaan ja tulee uskonlahkoja.

**Jae 17. Sillä mitä hyvää heillä on heidän luonaan? Ja mitä ihaanaa heillä on heidän luonaan? Vilja saa kasvamaan nuorukaiset ja rypälemehu neitsyet!**

44. Kristus ei lunasta tai kokoa omiaan haarniskalla ja aseilla, vaan hän tekee kaiken ruoalla ja juomalla. Tämä on minulle ihmekuningas, joka ei tee muuta kuin kantaa esiin leipää ja viiniä eikä kokoa sillä vain omiaan, vaan myös synnyttää vahvan kansan, sekä miehiä että naisia. Tämän tekstin ydinajatus on tämä: Israelin kansassa ja valtakunnassa tapahtuu, että se synnyttää maallisia lapsia luonnollisella tavalla miehestä ja vaimosta, mutta tässä kuningaskunnassa se tapahtuu ihmeellisellä tavalla; tämä on kaikkein hienoin ja suloisin ihmisten synnyttäminen ja lisääntyminen. Sillä siinä ei synnytetä lapsia, jotka makaavat kehossaan. Mitä sitten? Pelkkiä komeita, vahvoja nuorukaisia ja täydellisiä, somia neitsyitä, siis, että kaikki, mitä tälle kuninkaalle syntyy ja lisääntyy, ovat nuorukaisia ja neitsyitä, suuria poikia ja isoja tyttöjä, jotka ovat kykeneviä avioon heti syntymästään lähtien. Sillä missä tehdään kristitty, se voi heti kohta opettaa ja toimia ja tehdä edelleen toisia kristittyjä. Samalla lailla jos joku äiti synnyttäisi pojan, joka heti kohta voisi ottaa vaimon ja siittää lapsia, se olisi ihmelapsi. Sellaisia ovat kaikki kristityt: He ovat täysisiä nuorukaisia, jotka voivat sanalla synnyttää

myös toisia ja täysisiä neitsyitä, jotka voivat kantaa ja synnyttää muita kristittyjä.

45. Ja tämä synnyttäminen ja lisääntyminen tapahtuu viljalla ja rypälemehulla, se on, evankeliumilla, kuten Paavali tunnustautuu 1 Kor. 4:15 sellaiseksi nuorukaiseksi ja isäksi sanoessaan: "Minä teidät synnytin evankeliumilla", ja toisen kerran Gal. 4:19 hän tekee itsestään sellaisen neitsyen ja äidin sanoessaan: "Rakkaat lapset, jotka minun täytyy uudestaan synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä." Kristuksen kansa on siis sellainen kansa, joka lisääntyy evankeliumilla ja sellaisella tavalla, että voivat heti olla isiä ja äitejä ja vuorostaan synnyttää toisia, jotka hekin voivat olla isiä ja äitejä.

46. Tätä tässä profeetta tarkoittaa nuorukaisten ja neitsyiden lisäämisellä viljalla ja rypälemehulla. Tästä synnyttämisestä puhuu Jesaja 66:7-8: "Ennen kuin Siion kipuja tuntee, hän synnyttää; ennen kuin hänelle tuskat tulevat, hän saa poikalapsen [Luther tässä selityksessään: miehen]. Kuka on selaista kuullut, kuka senkaltaista nähnyt? Syntykö maa yhden päivän kivulla, tähi synnytetäänkö kansa yhdellä haavalla? Siionhan tunsikin kipuja ja samalla jo synnytti lapsensa." jne. Kuin hän sanoisi: Vaimo voi synnyttää lapsen, mutta ei miestä. Siion taas synnyttää miehiä. Samoin, vaimolla täytyy olla ikää ennen kuin hän synnyttää, hänen täytyy olla vähintään neljätoista-vuotias. Mutta Siion synnyttää heti kohta, kun se on yhden päivän vanha. Ja jos kansan on määrä syntyä maan päälle, siihen kuuluu monia vuosia. Mutta Siion synnyttää kansan kerralla, yhdessä päivässä. ....jatkuu

# Kristitty ja hyvät teot RADIO lähetys

Radio Moreeni la 9.10.1999

**Kysymys: Kysymys hyvistä teoista on tärkeä uskovalle ihmiselle. Raamatussa on monia kehotuksia ja käskyjä tehdä hyviä tekoja. Kuitenkin tunnumme olevamme vajavaisia niiden tekemisessä. Miten hyvät teot ja Jumalan lapsuus liittyvät toisiinsa?**

**Vastaus:** Ensiksi on huomattava, että kukaan ei tule Jumalan lapseksi sillä perusteella, että hän tekee hyviä tekoja. Jumalan laki käskyy hyvien tekojen tekemiseen, mutta niin tehdessään se samalla osoittaa, että kukaan ei ole täyttänyt lakia. Käskyt osoittavat jokaisen ihmisen syylliseksi. Meidän tekojamme lain käskyt tutkivat tämän Raamatun sanan mukaan: *“Joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin.”* (Jaak. 2:10) Näin ollen jokaista ihmistä koskee apostoli Paavalin opetus: *“Ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.”* (Room. 3:12) Jumalan lapseksi tulemisen kannalta, siis pelastuksen asiassa, ei kenelläkään ole sellaisia tekoja, joiden perusteella hän pääsisi taivaaseen.

**K: Kuinka ihminen sitten voi pelastua, jos se ei tapahdu hänen tekojensa kautta?**

**V:** Jumalan lapseksi tulemisessa on kysymys syntien anteeksisaamisesta. Jo se, että kyse on anteeksiantamuksesta, osoittaa, että Jumala pelastaa ne, jotka itse eivät kykene pelastamaan itseään. Jumala antaa anteeksi pahat teot ja hyvien tekojen puutteen Jeesuksen sovitus työn tähden.

Se, että tulemme Jumalan lapsiksi ilman omia tekojamme, tulee esille monin kohdin Raamatussa. Kun Daavid tunsi syntinsä ja pyysi Jumalalta armoa, hän sanoi: *“Jumala, ole minulle armollinen hyvyytesi tähden; pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.”* (Ps. 51:3) Hän ei luottanut siihen, että hän olisi tekojensa kautta tullut autuaaksi. Hän ei voinut Jumalan edessä hyvittää tekemäänsä syntiä, vaan hän tarvitsi anteeksiantamuksen, joka ei riipu hänen teoistaan.

Evankeliumi juuri lupaa anteeksiantamuksen ilman meidän tekojamme. Apostoli Paavali sanoo tärkeät sanat: *“Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.”* (Room. 3:28) ja: *“Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.”* (Ef. 2:8,9) Jumala antaa pelastuksen armosta, ja me omistamme sen uskomalla Jeesukseen omana Vapahtajanamme. Ihmisen teot ovat sen sijaan kokonaan suljetut pois pelastuksen asiasta. Tämä on suuri lohdutus. Saamme lopettaa syntiemme ja puutoksiemme tarkkailun ja omistaa seluumme turvaksi Jeesuksen hyvät teot. Häneen voimme luottaa Jumalan edessä.

**K: Kun ihminen on tullut tuntemaan Jeesuksen Vapahtajanaan, tahtoo Jumala hänen tekevän hyviä tekoja. Mitä Raamattu tästä opettaa?**

**V:** Sen jälkeen, kun apostoli Paavali on opettanut ihmisen pelastuvan yksin armosta, hän sanoo: *“Me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.”* (Ef. 2:10) Kun ihminen luottaa Jeesukseen, hänessä syntyy uusi ihminen. Jumala luo häneen hengellisen elämän ja mielen, joka halukkaasti yhtyy Jumalan käskyihin ja tekee niiden mukaan. Raamattu kehottaa uskovia hyviin tekoihin siinä tarkoituksessa, että he kirkastaisivat Jumalan kunniaa ja olisivat hyödyksi lähimmäisilleen.

Koska Jumala uskon kautta synnyttää uuden ihmisen, tekee uskova väistämättä hyviä tekoja. Jumala vaikuttaa hänessä niitä. Tässä mielessä voimme puhua hyvien tekojen välttämättömydestä. Vaikka ne eivät ole välttämättömiä pelastukseen eikä kukaan tule taivaaseen tekojensa tähden, Jumala kuitenkin vaikuttaa niitä uskovissa ja on antanut käskyn tehdä hyviä tekoja.

Luterilainen tunnustus selittää uskosta seuraavia tekoja: *“ — — — heti, kun Pyhä Henki — — — sanan ja pyhien sakramenttien välityksellä on aloittanut meissä uudestisyntymisen ja uudistuksen työn, on varmaa, että me Pyhän Hengen voimasta voimme ja meidän pitääkin yhdessä toimia, vaikka tosin vielä suuressa heikkoudessa. Näin ei kuitenkaan omasta, lihallisesta ja luonnollisesta voimastamme, vaan niistä uusista voimista ja lahjoista, jotka Pyhä Henki kääntymyksessämme on pannut alulle. Tässä mielessä pyhä Paavali nimen omaan ja vakaasti kehoittaa meitä, ettemme ‘ — — — vastaanota Jumalan armoa niin, että se jää turhaksi.’ ”* (Yksim. ohje, SD II, 65) Ihmisen teot ovat siis suljetut pois pelastuksesta, mutta uskovissa Jumala vaikuttaa niin, että he tekevät hyviä tekoja.

**K: Paitsi että Raamattu käskee tekemään hyviä tekoja ja Jumala antaa niihin voimaa, uskovakin usein tuntee suurta heikkoutta ajatellessaan omia tekojaan. Mitä tästä pitäisi ajatella?**

**V:** Uskova ihminen ei tee pelkästään hyviä tekoja, eivätkä nekään hyvät teot, joita hän tekee, ole täydellisiä. Tämä johtuu siitä, että uskovassa ei ole ainoastaan Jumalan synnyttämä uusi ihminen, vaan hänellä on myös vanha ihmisensä, vanha Aatami, niin kuin sanotaan. Se on syntiinlankeemuksesta peräisin oleva Jumalan sanaa kohtaan kapinallinen ja syntiin taipuva luonto. Vaikka uskova turvaa syntien anteeksiantamukseen, ei vanha ihminen kuitenkaan kuole eikä lakkaa vaikuttamasta. Siksi tarvitsemme armoa jatkuvasti, niin kuin Isä meidän rukouksessa pyydämme: *“Anna meille meidän syntimme anteeksi.”*

Uskova siis uuden ihmisen puolesta tahtoo tehdä hyviä tekoja ja Jumalan voimasta siihen jossain määrin kykeneekin. Toisaalta hänellä on vanha ihmisensä, joka vaikuttaa kaikkea pahaa. Tästä syystä uskovassa vallitsee taistelu uuden ja vanhan ihmisen välillä. Apostoli Paavali kuvaa uskovan taistelua: *“Niin huomaan siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa*



*kiinni; sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyin Jumalan lakiin, mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa, joka minun jäsenissäni on.” (Room. 7:21-23).*

**K: Millä tavoin uskovan on mahdollista selviytyä voittajana tuossa taistelussa?**

**V:** Pääkohtana on muistettava, että taistelu perustuu uskoon. Joka siis uskoo Kristukseen ja tuntee sydämessään hyvän ja pahan taistelua, vaikka välistä hyvinkin suurta ahdinkoa, on Vapahtajan oma. Uuden ja vanhan ihmisen taistelu on yksi kristityn tuntomerkeistä. Taistelua käydessä on pidettävä Vapahtaja silmien edessä ja turvattava hänen armoonsa. Lohdutus on siinä, että Vapahtaja on käynyt taistelun syntiä ja kuolemaa vastaan, ja hän on voittanut. Hänen taistelunsa ja voittonsa tapahtui meidän tähtemme. Siksi apostoli Paavali saattoi sanoa: *”Kiitos Jumalalle Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.”* (Room. 7:25)

Elämän ja hyvien tekojen puolesta Paavaliin niin kuin kaikkien muidenkin taistelu jää vajaaksi. Siinä mielessä emme voi saavuttaa voittoa. Synnin tähden on jatkuvasti syytä katumukseen ja armon pyytämiseen Jumalalta. Mitä uskoon ja pelastukseen tulee, on meillä kuitenkin Kristuksen täydellinen voitto omanamme. Tällä perusteella jokainen uskova on jo nyt voittanut Kristuksen tähden. Lopulli-



nen voitto on se, että pääsemme Kristuksen luokse taivaaseen. On hyvin tärkeää pitää mielessä se, että meidän hyvien tekojemme vajavaisuus ei vie Jumalan lapseutta, vaan saamme autuuden yksin uskon kautta.

**K: Vaikka olemme vajavaisia, Jumala kuitenkin tahtoo meidän pyrkivän hyviin tekoihin. Mitä ohjeita tuohon pyrkimiseen voi antaa?**

V: Perustavaa on käsittää, että hyvät teot ovat Hengen hedelmiä. Ne ovat siis peräisin evankeliumista ja sen vaikutuksesta. Galatalaiskirjeen viidennessä luvussa Paavali ensiksi varoittaa lihan teoista ja sitten puhuu Hengen hedelmistä. Uskonpuhdistaja Martti Luther kiinnittää huomiota tähän järjestykseen ja sanoo: "Hän ei sano: 'Hengen teot', niin kuin sanoi: 'lihan teot', vaan hän kaunistaa nämä kristilliset avut paljoo arvokkaammalla nimityksellä sanomalla niitä Hengen hedelmäksi. Onhan niistä äärettömän suuri hyöty ja hedelmä: ne, joita se kaunistaa, antavat kunnian Jumalalle, ja sen avulla he kehottavat muitakin Kristuksen oppiin ja uskoon." Kun siis haluamme kasvaa hyvissä teoissa, on voimaa etsittävä armon sanasta. Se vapauttaa sydämen, vahvistaa uutta ihmistä ja antaa voimaa hyviin tekoihin.

**K: Millaiset käytännölliset teot ovat sellaisia, joihin tulisi pyrkiä?**

V: Ensiksi on pantava merkille, että Jumalan kymmenen käskyä opettavat, mitä Jumala tahtoo meidän tekevän ja jättävän tekemättä. On siis tarkattava käskyjä ja etsittävä niiden mukaisia tekoja. Toiselta puolen Jumalan käskyjä rikkova teko ei ole hyvä, vaikka se siltä näyttäisi ja saisi kiitosta ihmisiltä.

Raamattu opettaa monenlaisia hyviä tekoja. On lukemattomia elämäntilanteita, joissa meillä on tilaisuus osoittaa Jumalan rakkautta ja huolenpitoa lähimmäisestä. Jumalan sana kuitenkin painottaa joitakin erityisiä asioita. Otamme tässä kaksi esille.

Raamatussa tulee hyvin laajalti esiin köyhistä ja muuten heikoista huolehtiminen. Tähän saamme neuvon profeetta Jesajan kirjassa: *"Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn — — että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi?"* (Jes. 58:6,7) Tätä samaa opettaa Jeesus puhuessaan laupiaasta samarialaisesta, joka huolehti ryöstetystä miehestä. Raamatun opetuksen mukaan on pidettävä huolta myös niistä, joita hyljeksitään ja jotka ovat vaikkapa eri kansallisuutta tai rotua kuin me itse.

Toinen hyvien tekojen osoittamisen erityinen alue ovat toiset uskovat. Jeesus sanoo opetuslastensa tuntomeriksi sen, että heillä on keskinäinen rakkaus. Se ilmenee pitkämielisyytenä, huolenpitona ja keskinäisenä kunnioituksena.

Hyvät teot eivät kuitenkaan rajoitu köyhiin ja toisiin uskoviin, vaan Jumala kehottaa meitä tekemään niitä kaikkia ihmisiä kohtaan. Sillä tavoin Kristuksen rakkaus vaikuttaa ja edistää evankeliumin leviämistä. Kaikkeen meidän osoittamaamme rakkauteen voimana on hän, joka on ensin rakastanut meitä.

*Kimmo Närhi*

REISSUVAIMON PÄIVÄKIRJA  
Jatkoa viime numeroon

## ELÄMÄN LEIPÄÄ

Yksi hämmäntävimmistä asioista Nanchangissa – kuten varmasti kaikissa suurimmissa kaupungeissa joka puolella maailmaa – on varallisuuden hyvin epätasainen jakautuminen. Hotellielämä vaikuttaa ylelliseltä: pöyheitä tyynyjä, kiiltäviä pylviä ja hissejä, punaisia mattoja, valtava valikoima buffetpöydän ruokia, silkki- ja lahjavaramyymälöitä, kuntosaleja, uima-altaita, jopa suomalainen sauna! Tosielämä ei kuitenkaan tarjoa samaa kiiltoa. Jo tarjoilija hotellin ravintolassa kertoo 14-tuntisista työpäivistä ja kolmesta vapaapäivästä vuodessa. Mutta vakituksena pidettävä siisti sisätyö on parempaa kuin mistä monet uskaltavat edes haaveilla.

Pikkukatujen varrella hedelmämyyjät, ravintoloiden pitäjät ja sekatarvakauppiat työskentelevät, syövät ja nukkuvat pienessä, usein ovettomassa ”avoimessa” huoneessa perheineen. Leveällä kävelykadulla kulkevat niin kiireiset bisnesmiehet, muodikkaasti pukeutuneet nuoret, adoptiolapsia hakevat kuin itsekin vuorotellen uudenkarheiden, musiikkia pauhaavien muotiliikkeiden ja kerjäävien köyhien, vammaisten sekä onnettomuuksien uhreiksi joutuneiden ohii. Monet kylmästä Pohjois-Kiinasta parempaa elämää etsimään tulleet kiinalaisnaiset istuvat kadun varrella. Sylissä heillä on pieni lapsi ja edessään kulho, jonka pohjalla saattaa lojua muutama fen, kiinalaisen yuani



sadasosia, arvoltaan euron tuhannesosia.

Kuljen hämilläni tämän kaiken keskellä ja mietin, miten saisin lopetetua sen kaiken hädän, nälän ja köyhyyden. Maailmassa joka kuudes ihminen sinnittelee alle euron rahamäärällä päivässä. On niin julman tuntuista kävellä ohi. Kuitenkaan rahani eivät riittäisi kaikkien Nanchangin nälkäisten ruokkimiseen. Päätän siksi jakaa omastani kahden kansainvälisen järjestön kautta. Niillä on valmiuksia suunnata apu kaikkein eniten tarvitseville.

Jeesus ei luvannut poistaa köyhyyttä maailmasta, vaan sydämistämme. Viidellä leivällä ja kahdella kalalla tuhansien ihmisten ruokkimisen jälkeen hän sanoi: ”Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään — Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa. — Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta.”

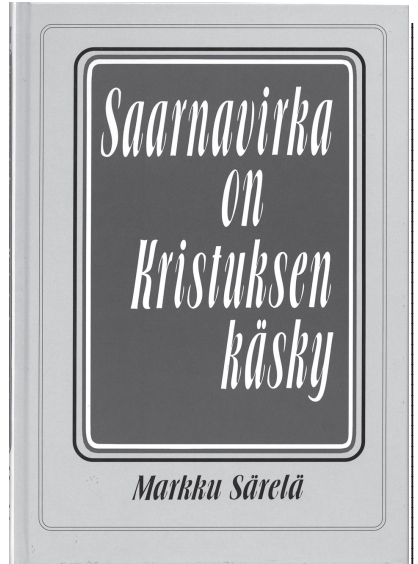
*Outi Lappalainen*

Markku Särelä:

# *Saarnavirka on Kristuksen käsky*

Kysymys saarnavirasta on jo pitkään ollut ajankohtainen, ja sen ennakoidaan tulevan vieläkin ajankohtaisemmaksi. Onkin hämmästyttävää, ettei siitä ole maassamme julkaistu perusteellisempia opillisia teoksia, paitsi ne tri C. F. W. Waltherin kirkkoa ja virkaa koskevat teokset, jotka STLK on suomeksi toimittanut. Särelän kirja pyrkii tuomaan raamatullista lisäaineistoa Waltherin tarjoamaan materiaaliin ja ottamaan kantaa ajankohtaisiin virkaa koskeviin kysymyksiin. STLK:n julkaisut ovat lähes ainoita laajempia virkaa koskevia esityksiä suomen kielellä.

Franz Pieperin virkaa koskeva esitys Kristillisessä dogmatiikassa on opillisesti oikea ja asian teologisesti oikealla tavalla hahmotettava. Hän ei kuitenkaan ehtinyt käsitellä perusteellisesti kaikkia virkaa koskevia kysymyksiä. Eräs näistä kysymyksistä on Luterilaisen tunnustuskirjojen maininta siitä, että julkinen saarnavirka juontaa apostolinvirasta. Särelän kirjassa tämä tulee Raamatusta käsin osoite- tuksi.



Lisäksi kirja ottaa kantaa mm. seuraaviin kysymyksiin: Onko olemassa julkista saarnavirkaa koskeva Jumalan käsky vai onko se vapaan harkintavallan asia? Mikä ero on Vanhan liiton ja Uuden liiton saarnaviralla? Millainen virka saarnavirka on luonteeltaan (paimenvirka eli pastorin virka)? Millä keinoin saarnavirkaa hoidetaan (sanalla ja sakramenteilla)? Mihin virka tähtää (lauman muodostumiseen ja sen hoitoon)? Mikä merkitys on kutsulla? Ketkä kutsuvat saarnavirkaan? Mikä on paikallisseurakunta, mikä sen suhde muihin ja sen kutsumisoikeus? Mikä on seurakunnan ja viran välinen suhde avaintenvallasta puheen ollen? Milloin kutsun voi ottaa vastaan hyvällä omallatunnolla? Onko virkaa ilman laumaa? Mitä tarvitaan,

että meillä on oikea paimenvirka? Muita asioita: Virka ja antikristus. Virka ja sukupuoli. Paimenviran edellytykset. Virka ei ole aika-rajoitteinen. Milloin virasta voi erota tai erottaa. Virkaanvihkimys. Miten tulee ymmärtää 1 Kor. 12 – 14. Virka ja sakramentit. Diakonin toimi.

Kirjassa on virkaa koskeva terminologinen liite sivuilla 142 –

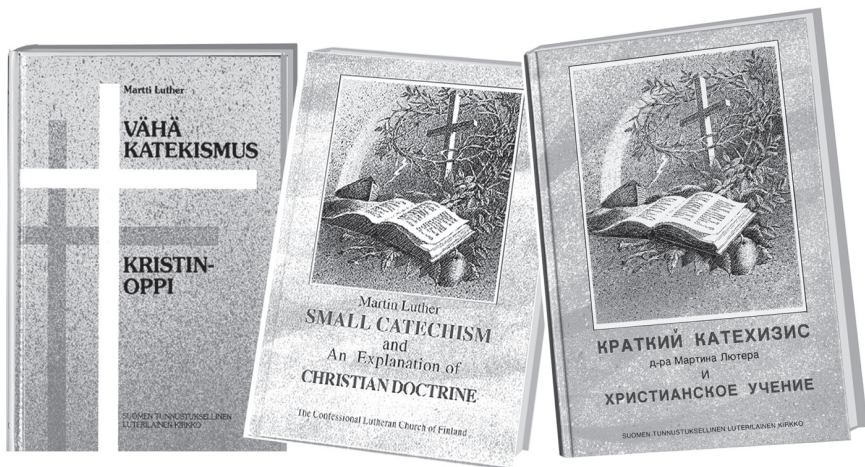
170, raamatunkohtein hakemisto sekä asiahakemisto, jonka lopussa on heprealaisten ja kreikkalaisten sanojen hakemisto.

Koko: A5, 188 sivua. Lanka-sidottu, laminoitu kaksivärinen kansi. Kansi ja kuvitus: Kimmo Pälikön. Ovh 17,- euroa

## VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Martin Luther



Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, Se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

## Talvileiri Siitamajalla

to 9. - su 12.3. 2006

Varaa nyt aika  
sekä henkiseen että  
fyysiseen  
virkistäytymiseen.



*Martti Luther*

### **Jumalan armollinen tahto**

Jumala haluaa, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden, 1 Tim. 2:4. Sitä varten hän antaa:

- Pyhän Raamatun luettavaksi.
- Sanan saarnattavaksi ja kuultavaksi.
- Vallanpitäjät ylläpitämään rauhaa.
- Vanhemmat ja koulun opettajat kasvattajiksi.
- Taivaan ja maan ravinnon saamiseksi sekä niiden myötä kaiken, mitä ne kantavat ja suovat.

#### **Kiusaajan paha tahto**

Sitä vastoin kiusaaja haluaa, ettei yksi-

kään ihminen eläisi eikä kenelläkään olisi rauhaa. Sen tähden hän saa aikaan, että

- Pyhää Raamattua halveksitaan. tai lahkot vääristävät sitä .
- Sanaa ei kuulla eikä uskota.
- Vallanpitäjät ovat erimielisiä.
- Vanhemmat ja kasvattajat eivät opeta lapsia eivätkä vedä heitä jumalanpelkoon eikä kunniallisuuteen.
- Taivasta ja maata käytetään väärin Jumalaa ja ihmisiä vastaan.

*Concordanz, hakusana 4491.*

### **Edward Brockwellin harjoittelu**

Tampereen seurakuntamme jäsen Edward Brockwell suorittaa osana suomen kielen kurssiaan harjoittelua kirkossamme. Hän kääntää mm. Luterilaisen kirjoituksia internet-sivujamme varten. Lisäksi hän on opettanut nuoria joululeirillä sekä suunnitelman mukaan pitää saarnan Tampereella 22.1. Brockwell on saanut teologisen koulutuksen Missourisynodissa. Hän on toiminut siellä ja Englannin Tunnustuksellisessa Luterilaisessa Kirkossa pastorina yhteensä yli 10 vuoden ajan. Mainitut kirkot ovat aiemmin olleet sisarkirkkojamme.

*Luterilainen -lehden voit lukea myös verkkosivuiltamme:*

*[www.luterilainen.com](http://www.luterilainen.com)*



## Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

### Toimintatietoja

**Helsinki**, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 8.1. 29.1., 26.2., 26.3. ja 21.5. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 16.4. *Nuorten ilta* pe 27.1. ja 24.3. klo 18. *Lasten iltapäivä* la 28.1. ja 25.3. klo 14.

**Turku**, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* la 14.1. (KN), 11.2. (HPE) (KN) ja 8.4. (MS) klo 10. *Helatorstain juhla* to 25.5. alkaen klo 11.

**Tampere**, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* su 8.1., 22.1. (HPE), 5.2., 19.2. (HPE), 5.3., 19.3. (HPE), 2.4. pe 14.4. (HPE) klo 12.

**Hämeenlinna**, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* pe 6.1. klo 11 (HPE), 12.2., 2.4. (HPE).

**Pori**, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 21.1., 11.2. (HPE), 8.4. (HPE) ja 20.5. klo 15.30. *Lasten iltapäivä* 8.4. klo 13. *Esirippikoulu* joka kerralla tilaisuuden yhteydessä.

**Kokkola**: *Jumalanpalvelus* to 19.1. (HPE), 23.2. (HPE), 20.4. (HPE) ja 1.6. (HPE) klo 18.

**Jyväskylä/Kontiolahti/Lieksa**: *Jumalanpalvelus* ke 18.1. klo 18 (HPE), ke 22.2. klo 18 (HPE), 19.4. klo 18 (HPE) ja 31.5. klo 18.

**Koskenpää** pe 3.2. klo 13 (HPE).

**Kyyjärvi** la 4.2. klo 13 (HPE) Eino Lehtolalla.

**Haapamäki** pe 31.3. klo 13.

**Karstula** la 1.4. klo 13 Tatu ja Katri Lahdella

**Jyväskylä** la 4.2. klo 18 (HPE) Reino ja Tuula Rantasella.

**Hankasalmi** la 1.4. klo 18.

**Tyrnävä** pe 24.2. klo 15.30 (HPE).

**Rovaniemi** la 25.2. klo 10 (HPE).

**Lahti**, Rajakatu 7. *Jumalanpalvelukset* su klo 16. HPE 15.1., 12.2., 5.3., 9.4. ja 14.5. Jumalanpalvelusta ei ole su 12.3. *Raamattutunti* to 16.2. klo 15. *Teemailta* to 26.1., ja 16.3. klo 18. *Seurakuntailta* ke 11.1. klo 18, 1.2., 1.3., 5.4. ja 3.5. iltapäivätilaisuutena klo 15. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 18. *Lasten iltapäivä* la 18.2. ja 22.4. klo 14. *Kevätjuhla* to 18.5. klo 15.

**Kuusankoski**, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* Kettumäentie 2 su 15.1. 12.2. (HPE), 5.3., 9.4. (HPE) ja 21.5. lukujuhla klo 11. *Raamattutunti* ke 25.1. ja 22.3. klo 18.

**Kotka**: *Raamattutunti* Lindellillä ke 10.5. klo 18.

**Pääsiäisjuhla** Lahdessa 16.4. alkaen klo 10.

**Talvileiri** Siitamajalla to 9.-su 12.3.

**Nuorten päivät ja esirippikoulu** Siitamajalla 26.-28.5.

**Rippikoulu** Siitamajalla 11.-24. 6.

**Lasten raamattuleiri** 13.-18.6.

**Aikuisten raamattuleiri** 11.-16.7.

**Iltahartaus** radio YLE 1 ti 7.2. klo 18.50. Pastori Kimmo Närhi

### Yhteystiedot:

*Pastori Kimmo Närhi,*

Rajakatu 7, 15100 Lahti,  
puh. 03-7823097, 040-7567659,  
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:  
kimmo.narhi@luterilainen.com

*Pastori Markku Särelä,*

Kaukapellonkatu 9, 33710 Tampere, puh/  
fax. 03-3176565. Sähköposti:  
markku.sarela@kolumbus.fi

**Siitamajan** puh.: 03-3345371 (käytössä vain Siitamajan toiminta-aikoina)

**Sisällys:**

Tosi usko, Martti Luther.....	2
Jumala, anna rauha ja menestys, KN.....	3
Seuratkaa lippua ja käykää uskon valtatieä Herran kaupunkiin!MS.....	5
Mennyttä ja tulevaa kirkolliselta rintamalta, KN.....	9
Hyvä Paimen, V.I.S.....	13
Vesa lastenosasto, TM.....	17
Profeetta Sakarjan selitys, 9:12-17, Luther, jatkoa.....	25
Kristitty ja hyvät teot/Radio Moreeni, KN.....	31
Elämän leipää, OL, Reissuvaimon päiväkirja, jatkoa.....	35
Tapahtumia ja ilmoituksia.....	36
Kansi: Hyvä paimen, Joh 10:11, Kimmo Pälikkö	

**Seurakuntien tilinumeroita:** Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857, Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

**Kirkkokunta: 1)** 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

**Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa. Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.**

**Tilaushinta 2006: Kotimaassa 22 e vuosikerta, ulkomaille 30 e**

**Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.**

**Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com**

**Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)**

**Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:**

**Luterilainen c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski .**

**Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi**

**Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.**

*Kirkon internet-sivut: [www.luterilainen.com](http://www.luterilainen.com)*